

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-141-09

Druk nr 2548

Warszawa, 26 listopada 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne uprawnienia przysługujące ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316) prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, których mienie zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.¹⁾), zwanych dalej „spółkami”.

2. Mienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) w sektorze energii elektrycznej: infrastrukturę służącą do wytwarzania albo przesyłania energii elektrycznej;
- 2) w sektorze ropy naftowej: infrastrukturę służącą do wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania ropy naftowej rurociągami oraz terminale portowe do przeładunku ropy naftowej;
- 3) w sektorze paliw gazowych: infrastrukturę służącą do produkcji, wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania paliw gazowych gazociągami oraz terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG).

3. Wykonywanie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa uprawnień, o których mowa w ustawie, nie narusza kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 2. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wyrazić sprzeciw wobec podjętej przez zarząd spółki uchwały lub innej dokonanej przez zarząd spółki czynności prawnej, której przedmiotem jest rozporządzenie składnikami mienia, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2, stanowiące rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej.

2. Sprzeciwem może być również objęta uchwała organu spółki dotycząca:

- 1) rozwiązania spółki,
- 2) zmiany przeznaczenia lub zaniechania eksploatacji składnika mienia spółki, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2,
- 3) zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki,
- 4) zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nim ograniczonego prawa rzeczowego,
- 5) przyjęcia planu rzeczowo-finansowego, planu działalności inwestycyjnej lub wieloletniego planu strategicznego

– jeżeli wykonanie takiej uchwały stanowiłoby rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej.

3. Sprzeciw jest wyrażany w formie decyzji administracyjnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa od urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5, informacji o podjęciu przez organy spółki uchwały lub dokonaniu przez zarząd spółki czynności prawnej, o której mowa w ust. 1 i 2, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

4. Uchwała, o której mowa w ust. 1 i 2, nie podlega wykonaniu, a czynność prawna, o której mowa w ust. 1, nie wywołuje skutków prawnych:

- 1) w okresie, w którym ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu;
- 2) w okresie, w którym stronie przysługuje prawo wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy;

3) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub złożenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do właściwego sądu administracyjnego, odpowiednio do chwili zmiany decyzji, jej uchylenia albo stwierdzenia jej nieważności.

5. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, termin na jej załatwienie wynosi 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

6. W przypadku zaskarżenia ostatecznej decyzji wyrażającej sprzeciw ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa:

1) minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przekazuje skargę do właściwego sądu administracyjnego wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w terminie 14 dni od dnia jej wniesienia przez stronę;

2) właściwy sąd administracyjny wyznacza rozprawę na dzień przypadający w terminie 14 dni od dnia przekazania skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

7. Ostateczna decyzja wyrażająca sprzeciw ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wywołuje skutek w postaci nieważności uchwały lub czynności prawnej, o których mowa w ust. 1 i 2, od chwili podjęcia uchwały lub dokonania czynności prawnej.

8. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1 – 7 do postępowania w sprawie sprzeciwu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾).

Art. 3. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu strat majątkowych poniesionych przez spółki wskutek wydania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgodnych z prawem decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. Nr 233, poz. 1955).

Art. 4. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wyciąg z wykazu infrastruktury krytycznej obejmujący mienie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po otrzymaniu wyciągu, o którym mowa w ust. 1, powiadamia spółkę o ujęciu w wykazie składników jej mienia, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 5. 1. Zarząd spółki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, powołuje i odwołuje urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, przy czym powołanie następuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

2. Urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest pracownikiem spółki monitorującym działalność spółki, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, odpowiedzialnym za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, do którego zadań należy:

- 1) zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa informacji dotyczących dokonania przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2;
- 2) przygotowywanie dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej spółki informacji o ochronie infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewnienie zarządowi spółki doradztwa w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej;
- 4) monitorowanie działalności spółki w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;
- 5) przekazywanie informacji o infrastrukturze krytycznej dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na jego wniosek;
- 6) przekazywanie i odbieranie informacji o zagrożeniu infrastruktury krytycznej we współpracy z Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

3. Urzędnikiem łącznikowym do spraw ochrony infrastruktury krytycznej w spółce może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 3) posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji

niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”;

4) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem, doświadczeniem zawodowym oraz posiadanymi kwalifikacjami daje rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków;

5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej może być osobą odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, o której mowa w art. 6 ust. 5a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

5. Urzędnikowi łącznikowemu do spraw ochrony infrastruktury krytycznej przysługuje prawo do:

- 1) uczestniczenia w posiedzeniach zarządu spółki dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, z głosem doradczym;
- 2) żądania od organów spółki wszelkich dokumentów, informacji oraz wyjaśnień dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.

Art. 6. 1. Zarząd spółki zobowiązany jest do przekazywania urzędnikowi łącznikowemu do spraw ochrony infrastruktury krytycznej dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub o dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, w terminie 3 dni od dnia ich podjęcia lub dokonania.

2. Zarząd spółki powiadamia urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej o każdym planowanym posiedzeniu dotyczącym spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.

3. Urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej sporządza dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej. Raport jest sporządzany co kwartał lub na żądanie zarządu spółki lub rady nadzorczej. Raport powinien zawierać informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej w zakresie:

- 1) ochrony fizycznej;
- 2) ochrony technicznej;
- 3) ochrony prawnej;

- 4) ochrony osobowej;
- 5) ochrony teleinformatycznej;
- 6) planów odbudowy i przywracania infrastruktury krytycznej do funkcjonowania.

4. Raport jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Jeżeli raport jest niepełny, zawiera nieścisłości lub nie przedstawia dokładnie stanu faktycznego w zakresie spraw w nim zawartych, urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest zobowiązany, na wezwanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, do uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie i terminie.

5. Urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej sporządza sprawozdanie kwartalne z wykonanych obowiązków, które składa ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

6. Urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, w terminie 4 dni od dnia otrzymania dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub o dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa pisemną informację w tej sprawie oraz stanowisko odnośnie do wniesienia sprzeciwu, wraz z jego uzasadnieniem.

7. Przekazywanie informacji oraz raportów, o których mowa w ust. 3 – 6 oraz w art. 5 ust. 2 pkt 1, 2, 5, 6 i w ust. 5 pkt 2, następuje zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb powoływania i odwoływania urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz sposób wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność efektywnego wykonywania szczególnych uprawnień ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych.

Art. 7. W przypadku połączenia lub podziału spółek minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zachowuje szczególne uprawnienia w spółkach powstałych w wyniku takiego

połączenia lub podziału. Art. 4 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 8. W stosunku do spółek, w których prawa z akcji albo udziałów należących do Skarbu Państwa wykonuje inny minister, szczególne uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określone w ustawie, wykonuje ten inny minister.

Art. 9. Traci moc ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr 132, poz. 1108 i Nr 267, poz. 2258).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2010 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076,

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539.

UZASADNIENIE

1. Ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr 132, poz. 1108 i Nr 267, poz. 2258), która weszła w życie dnia 19 lipca 2005 r. miała wprowadzić do krajowego porządku prawnego instrumenty wzmacniające pozycję Skarbu Państwa w tych spółkach kapitałowych, które miały istotne znaczenie dla porządku i bezpieczeństwa publicznego. Z uwagi jednak na nieprecyzyjne i zarazem skomplikowane mechanizmy ustawy, takie jak np.:

- zastosowanie nieostrych i niejasnych kryteriów ustawowych określających czynności spółki objęte obowiązkiem powiadomienia do Ministra Skarbu Państwa oraz uzyskania zgody Ministra Skarbu Państwa,
- zastosowanie sankcji nieważności czynności spółki w przypadku braku powiadomienia o tak niejednoznacznie określonych czynności,
- zbyt dużą ilość sektorów objętych regulacjami ustawowymi bez wyraźnego wskazania na związek przyczynowy z istotnym znaczeniem tych sektorów dla porządku i bezpieczeństwa publicznego,
- wprowadzenie kosztownej instytucji obserwatorów powoływanych i opłacanych przez Ministra Skarbu Państwa

ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego nie spełniła de facto celów stawianych przez ustawodawcę i w praktyce nie była dotychczas stosowana.

2. W dniu 15 grudnia 2006 r. Komisja WE, stosując procedurę przewidzianą w art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), wszczęła formalne postępowanie przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej w związku z ustawą z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (naruszenie 2006/2432). Komisja WE wystosowała do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej zarzuty formalne („letter of formal notice”), w których zwraca uwagę, iż przedmiotowy akt prawny wraz z wydanymi na jego podstawie aktami wykonawczymi jest niezgodny z art. 56 TWE (swoboda przepływu kapitału) oraz z art. 43 TWE (swoboda przedsiębiorczości).

W dniu 27 czerwca 2007 r. Komisja WE wystosowała wobec Rządu Rzeczypospolitej Polskiej tzw. „uzasadnioną opinię”, w której podtrzymała wyrażone uprzednio zarzuty wobec wspomnianej ustawy. O ile Rząd Rzeczypospolitej Polskiej nie osiągnie porozumienia z Komisją WE co do kształtu ustawy zgodnego z prawem wspólnotowym, kolejnym krokiem Komisji WE będzie skierowanie sprawy do rozpatrzenia przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. W związku z powyższym, Ministerstwo Skarbu Państwa podjęło działania mające na celu dostosowanie przepisów ustawy do prawodawstwa wspólnotowego. W grudniu 2007 r. Minister Skarbu Państwa zadeklarował chęć współpracy z Komisją WE w celu wypracowania rozwiązań w sprawie ostatecznego kształtu ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, które uwzględniałyby podstawowe zasady określone w Traktacie Wspólnot Europejskich, takie jak swoboda przedsiębiorczości i wolności gospodarczej. Informacja o zmianie stanowiska Rządu Rzeczypospolitej Polskiej wobec ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego została zaakceptowana przez Komitet Europejski Rady Ministrów w styczniu 2008 r.

3. Odnosząc się do zarzutów Komisji WE o niezgodności obecnie obowiązującej ustawy z 2005 r. z prawem wspólnotowym, stwierdzić należy że zarzuty koncentrują się na:

- braku określenia celu, któremu ma służyć ustawa, w ocenie Komisji WE cel ten powinien być dopuszczalny w świetle dotychczasowego orzecznictwa Trybunału (zarzuty wobec art. 1 ustawy),
- braku precyzji użytych pojęć o istotnym znaczeniu i zbyt dużej uznaniowości odnośnie do decyzji organów spółki, co do których Minister Skarbu Państwa może wyrazić swój sprzeciw (zarzuty wobec art. 2 ustawy),
- zbyt ogólnemu określeniu składników mienia spółki, którymi zadysponowanie może podlegać sprzeciwowi Ministra Skarbu Państwa (zarzuty wobec art. 3 ustawy),
- braku założeń polityki państwa w dziedzinach życia społecznego lub gospodarczego, o których mowa w art. 4 ustawy,
- powoływania obserwatorów w spółkach (zarzuty wobec art. 5 oraz 6 ustawy),
- zbyt szerokiej liście sektorów podlegających ustawie i niewystarczająco uzasadnionych dodatkowych warunkach jakie muszą spełniać funkcjonujące w nich podmioty gospodarcze

by mogły zostać uznane za spółki o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (zarzuty wobec art. 8 ustawy).

4. Projektowana regulacja, która wprowadzając szczególne uprawnienia Ministra Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych, zastąpi ustawę z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego odnosi się do zarzutów podniesionych przez Komisję WE, uwzględniając dotychczasowe orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w analogicznych sprawach oraz zawiera rozwiązania podobne do zasad wyrażonych w dyrektywie Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75). Podkreślić należy, że proponowana regulacja nie implementuje ww. dyrektywy do krajowego porządku prawnego, lecz zawiera jedynie rozwiązania podobne do wyrażonych w przedmiotowej dyrektywie. Implementacja dyrektywy Rady 2008/114/WE do krajowego porządku prawnego zostanie dokonana poprzez nowelizację ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.).

Projektowana regulacja ma również na celu uproszczenie istniejących przepisów prawa oraz zmniejszenie obaw inwestorów co do braku pewności i przewidywalności stosowania prawa sprzeciwu wobec decyzji organów spółki przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Zakłada się powiązanie kluczowego pojęcia projektowanej ustawy „składniki mienia będące częścią systemu przesyłowego paliw, energii lub nośników energii służące jako składniki infrastruktury o zasadniczym znaczeniu dla przesyłu paliw, energii lub nośników energii”, na zadysponowanie którymi przez spółkę wymagana jest zgoda MSP, z pojęciem „infrastruktury krytycznej”, obejmującej m.in. systemy zaopatrzenia w energię i paliwa, na którą składają się systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców.

Ustawa zawiera rozwiązania podobne do zasad zawartych w dyrektywie Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75), zgodnie z którą infrastruktura krytyczna obejmuje aktywa, systemy lub ich części położone na terytorium państw członkowskich UE, które mają istotne znaczenie dla utrzymywania żywotnych funkcji społecznych, bezpieczeństwa i dobrobytu obywateli, a których zakłócenie lub zniszczenie miałyby znaczący wpływ w państwie członkowskim spowodowany brakiem utrzymywania tych funkcji. Tak określone w projekcie dyrektywy pojęcie infrastruktury krytycznej obejmuje następujące elementy majątkowe:

- 1) w sektorze energii elektrycznej: infrastrukturę służącą do wytwarzania albo przesyłania energii elektrycznej;
- 2) w sektorze ropy naftowej: infrastrukturę służącą do wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania ropy naftowej rurociągami oraz terminale portowe do przeładunku ropy naftowej;
- 3) w sektorze paliw gazowych: infrastrukturę służącą do produkcji, wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania paliw gazowych gazociągami oraz terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG).

Projekt ustawy nie obejmuje swoim zakresem obszaru obronności Państwa oraz nie odwołuje się do postanowień art. 296 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którymi każde państwo członkowskie może podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi.

Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu strat majątkowych poniesionych przez spółki wskutek wydania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgodnych z prawem decyzji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. Nr 233, poz. 1955). Odszkodowanie obejmuje wyrównanie straty majątkowej, bez korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby strata nie powstała. Ograniczenie wysokości odszkodowania z tytułu konieczności wykonania przez spółki zgodnych z prawem decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jest uzasadnione ochroną ważnego interesu publicznego, którym jest zapewnienie prawidłowego gospodarowania mieniem obejmującym obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące

w skład infrastruktury krytycznej w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej lub paliw gazowych.

W przypadku niezgodnych z prawem decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa stronie przysługuje odszkodowanie na zasadach ogólnych.

Projekt ustawy zakłada poddanie procedury rozpatrywania skarg na decyzje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa właściwości sądów administracyjnych z uwagi na ogólną właściwość tych sądów w sprawach z zakresu kontroli działalności administracji publicznej, przy czym wskazać należy że sądy administracyjne zapewniają rozpatrzenie spraw zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym.

5. Główne zmiany zaproponowane w projekcie w odniesieniu do obecnej ustawy z 2005 r. są następujące:

- wprowadzenie akceptowalnego dla Komisji WE celu stosowania ustawy, którym jest zapewnienie prawidłowego gospodarowania mieniem obejmującym obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład infrastruktury krytycznej w sektorze energii, tj. w spółkach prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej lub paliw gazowych; z uwagi na szczególne znaczenie tego sektora dla bezpieczeństwa energetycznego państwa i obywateli, w sektorze tym Komisja WE dopuszcza stosowanie prawa sprzeciwu organu administracji publicznej wobec decyzji władz spółek; w pozostałym zakresie, do którego odnosi się dyrektywa Rady 2008/114/WE, tj. w sektorze transportu, infrastruktura krytyczna będzie przedmiotem ochrony na zasadach ogólnych, nie przewidujących prawa sprzeciwu organu administracji publicznej wobec decyzji władz spółki, wyrażonych w ustawie zmieniającej ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.).
- zmiana budzącego uzasadnione kontrowersje pojęcia „podstawowe składniki mienia spółki” na „mienie, które zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 131, poz. 1076); tak określony katalog składników infrastruktury powinien obejmować składniki mienia spółki ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji,

urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej sporządzonym przez Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa,

- projekt ustawy, w zgodności z zasadami wyrażonymi w Załączniku I (sektor energia) do dyrektywy Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75), zakłada, że mienie spółek, ujęte w jednolitym wykazie, obejmuje:
 - 1) w sektorze energii elektrycznej: infrastrukturę służącą do wytwarzania albo przesyłania energii elektrycznej;
 - 2) w sektorze ropy naftowej: infrastrukturę służącą do wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania ropy naftowej rurociągami oraz terminale portowe do przeładunku ropy naftowej;
 - 3) w sektorze paliw gazowych: infrastrukturę służącą do produkcji, wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania paliw gazowych gazociągami oraz terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG).
- rezygnacja z instytucji obserwatora oraz powierzenie jego obowiązków urzędnikowi łącznikowemu do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, podobnie do zasad zawartych w dyrektywie Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75); podkreślić przy tym należy, że zgodnie z dyrektywą Rady 2008/114/WE użycie pojęcia „urzędnik łącznikowy” nie oznacza, iż miałyby to być osoba zatrudniona lub sprawująca funkcję w administracji publicznej.
- urzędnik łącznikowy, powoływany przez spółkę, w porozumieniu z MSP oraz Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, będzie pracownikiem spółki monitorującym jej działalność, odpowiedzialnym za utrzymywanie kontaktów z administracją publiczną w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej; urzędnik łącznikowy obowiązany będzie do przygotowywania niezbędnych informacji o ochronie infrastruktury krytycznej dla zarządu, rady nadzorczej spółki, dla ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, a także będzie pełnił rolę eksperta zarządu w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej; z uwagi na to, że wykonywanie czynności przez urzędnika łącznikowego wymaga dostępu do informacji niejawnych związanych z realizacją zadań, ujętych w załączniku nr 1 (część II) do ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych zakłada się, że urzędnikiem

łącznikowym może być osoba, która posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”,

- z uwagi na to, że urzędnik łącznikowy jako pracownik spółki będzie pełnił przede wszystkim rolę eksperta i doradcy spółki, projekt nie przewiduje finansowania zadań wykonywanych przez urzędnika łącznikowego z budżetu państwa; projekt ustawy przewiduje, że Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania oraz sposób wykonywania przez urzędników łącznikowych obowiązku monitorowania działalności spółki,
- likwidacja obowiązków notyfikacyjnych spółki wobec MSP w celu uniknięcia stanu zawieszenia zwykłych czynności o istotnym znaczeniu dla spółki do czasu zajęcia stanowiska przez MSP,
- zniesienie obowiązku określania przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, listy spółek, w stosunku do których Skarb Państwa posiada szczególne uprawnienia,
- obiekty infrastruktury krytycznej umieszczane będą w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej wyłonionych na podstawie jednoznacznych kryteriów; minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po otrzymaniu wykazu obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, będzie powiadamiał spółkę o ujęciu w wykazie składników jej mienia i wynikających stąd dla spółki obowiązkach,
- objęcie ustawą wszystkich spółek będących posiadaczami infrastruktury krytycznej, niezależnie od formy ich własności; jest to analogiczne rozwiązanie do postanowień zawartych w dyrektywie Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej,
- określenie, że minister może zgłosić sprzeciw wobec określonych czynności spółki nie później niż w terminie 30 dni od dnia dokonania takich czynności (obecnie nie później niż 21 dni), co uzasadnione jest potrzebą bardziej starannej oceny czynności spółki w zakresie rzeczywistego zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, ropy naftowej i paliw gazowych przez spółki.

6. Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 2 projektowanej ustawy minister właściwy do spraw Skarbu Państwa powiadamia spółkę o ujęciu w wykazie składników jej mienia będących częścią systemu przesyłu lub produkcji paliw, energii lub nośników energii, służących jako

składnik infrastruktury o zasadniczym znaczeniu dla przesyłu lub produkcji paliw, energii lub nośników energii. Zauważyć należy, że skutki tego powiadomienia są inne niż skutki powiadomienia przez Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w trybie art. 5b ust. 7 pkt 4 ustawy o zarządzaniu kryzysowym właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej. Skutki powiadomienia przez Dyrektora RCB dotyczą bowiem zadań związanych z ochroną fizyczną obiektów, urządzeń i instalacji. Projekt przedmiotowej ustawy przewiduje natomiast w sektorach newralgicznych, objętych ustawą zadania dalej idące, uwzględniające również ochronę prawną w zakresie czynności organów spółki stanowiących rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej. Celowi temu służy rozbudowany katalog zadań wraz z towarzyszącymi mu uprawnieniami realizowany przez urzędników łącznikowych do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, powoływanych i odwoływanych przez Zarząd spółki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Przewiduje się, że minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie wykonywał uprawnienia wynikające z ustawy w celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania mieniem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2 projektowanej ustawy.

7. Wykonywanie uprawnień ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w projektowanej ustawie nie oznacza tym samym zdolności do decydowania o kierunkach działalności przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 191, poz. 1411, z późn. zm.), z uwagi na to, że celem wykonywania uprawnień nie jest dokonywanie przysporzeń ze środków publicznych dla spółek objętych ustawą.

8. Z uwagi na przewidywany termin sporządzenia przez Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, jednolitego wykazu obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, projekt ustawy przewiduje, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2010 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa będzie miała wpływ na niektóre spółki kapitałowe lub grupy kapitałowe, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej i paliw gazowych, których mienie zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.)

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Ministerstwa Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej oraz przesłany do:

1. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych,
2. Konfederacji Pracodawców Polskich,
3. Krajowej Izby Gospodarczej,
4. Business Centre Club.

Uwagi zgłosiła Konfederacja Pracodawców Polskich, dotyczyły one treści art. 1 ust. 2 oraz art. 2 ust.1, w zakresie precyzyjnego określenia sformułowań w nich zawartych. Dwie spośród trzech zgłoszonych uwag zostały w całości uwzględnione. Nie uwzględniono jednej uwagi, zgłoszonej do treści art. 2 ust. 2 pkt 2, gdyż spółce przysługuje odszkodowanie w przypadku negatywnej oceny sprzeciwu, wyrażonego przez ministra właściwego do spraw skarbu państwa. Żaden podmiot nie zgłosił uwag w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

3. Zakres skutków regulacji

Proponowany projekt ustawy ma znaczenie z punktu widzenia zapewnienia prawidłowości funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej, w szczególności w kontekście już dokonanej i trwającej prywatyzacji spółek sektora energetycznego i infrastruktury.

4. Skutki wprowadzenia proponowanej ustawy

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje negatywnych skutków związanych z dochodami i wydatkami budżetu z wyjątkiem ewentualnych roszczeń odszkodowawczych, o których mowa w art. 3 ustawy. Wydatki budżetu w tym zakresie są „wydatkami nieprzewidzianymi” w rozumieniu art. 139 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249 poz. 2104, z późn. zm.) oraz art. 256 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., których zaplanowanie co do kwoty i terminu zapadalności nie jest możliwe na etapie planowania i uchwalania ustawy, a prawnym tytułem ich poniesienia jest tytuł egzekucyjny lub wyrok sądowy. Realizacja wydatków nieprzewidzianych następuje w drodze jednej z dwóch alternatywnie określonych przez ustawę o finansach publicznych procedur. Odpowiednia zmiana planu wydatków powinna nastąpić w trybie przeniesień wydatków z innych podziałek klasyfikacji wydatków lub z rezerw celowych. Przeniesienia te nie są objęte ograniczeniami, określonymi w art. 148 ust. 1 – 4 u.f.p., co oznacza w szczególności, że nie stosuje się do nich zasady przeniesień wyłącznie między rozdziałami i paragrafami klasyfikacji budżetowej w ramach danej części i działu budżetu państwa, zakazu zwiększania wydatków w jakimkolwiek rozdziale o więcej niż 5 %, konieczności uzyskania zgody Ministra Finansów w razie powodowania zwiększenia lub zmniejszenia wydatków majątkowych. Realizacja wydatków nieprzewidzianych, wynikających z tytułów egzekucyjnych lub wyroków sądowych może nastąpić również z rezerw celowych, utworzonych na wydatki, których szczegółowy podział na pozycje klasyfikacji budżetowej nie mógł być dokonany w okresie opracowywania budżetu (art. 102 ust. 2 pkt 1 u.f.p.). Szczególny charakter tych wydatków uzasadnia ich finansowanie bez względu na poziom środków zaplanowanych na ten cel.

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje negatywnych skutków związanych z rynkiem pracy.

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie ustawy może pośrednio wpłynąć na poprawę konkurencyjności gospodarki, gdyż wprowadzenie transparentnego instrumentu ingerencji publiczno-prawnej w niektóre decyzje i działania spółek kapitałowych z udziałem Skarbu Państwa zwiększy jego przewidywalność i przejrzystość również dla potencjalnych inwestorów.

Dodatkowo należy zauważyć, iż mając na względzie ograniczony zasięg podmiotowy i przedmiotowy oddziaływania oraz cel regulacji, wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie powinno być uznane za nieadekwatne i ograniczające swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Stosunek do przepisów prawa Unii Europejskiej

Projekt ma doprowadzić do wyeliminowania niezgodności obecnie obowiązującej ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego z prawem Wspólnot Europejskich. Projektowana regulacja zawiera rozwiązania zbliżone do rozwiązań przyjętych w dyrektywie Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75).

3)

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1593/09/DP/ak, ma

Warszawa, dnia 12 listopada 2009 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (RM-10-141-09) chciałbym wyrazić następującą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości

Pan Aleksander Grad
Minister Skarbu Państwa

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2009 r.

w sprawie szczegółowego trybu powoływania i odwoływania urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz sposobu wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki

Na podstawie art. 6 ust. 8 ustawy z dnia o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. Nr ... poz.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb powoływania i odwoływania urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych;
- 2) sposób wykonywania przez urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w pkt 1.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawa z dnia o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy

naftowej oraz paliw gazowych;

- 2) minister - ministra, który wykonuje w spółce prawa z akcji albo udziałów należących do Skarbu Państwa;
- 3) Dyrektor RCB – Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 4) spółka – spółkę, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy;
- 5) urzędnik łącznikowy - urzędnik łącznikowy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy.

§ 3. 1. Zarząd spółki, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, nie później niż w ciągu 5 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia, wyznacza kandydata na urzędnika łącznikowego.

2. Kandydat, o którym mowa w ust. 1, po wyrażeniu pisemnej zgody na objęcie stanowiska urzędnika łącznikowego, nie później niż w ciągu 5 dni, składa zarządowi spółki oświadczenie, że korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich, informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego oraz przedstawia do wglądu dokumenty potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 3 ustawy.

3. Zarząd spółki sporządza dwa egzemplarze wniosku o wyrażenie zgody na powołanie kandydata, o którym mowa w ust. 1, na stanowisko urzędnika łącznikowego i przesyła je, po jednym egzemplarzu do ministra oraz do Dyrektora RCB.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) informacje o kandydacie, w tym:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) miejsce zamieszkania,
 - c) numer PESEL albo inny numer dokumentu identyfikacji osobowej,
 - d) informację o obecnym zatrudnieniu wraz ze wskazaniem stanowiska służbowego,
 - e) informację o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej,
 - f) numer telefonu służbowego;
- 2) projekt umowy o pracę;
- 3) oświadczenie zarządu spółki, iż kandydat spełnia warunki, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi ich spełnienie, poświadczonymi przez zarząd spółki za zgodność z oryginałem.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, zarząd spółki dołącza schemat struktury organizacyjnej spółki, uwzględniający stanowisko urzędnika łącznikowego, podlegające bezpośrednio prezesowi zarządu spółki, wraz z proponowanym zakresem obowiązków.

§ 4. 1. Minister, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 3:

- 1) wyraża zgodę na powołanie kandydata na stanowisko urzędnika łącznikowego albo
- 2) zwraca wniosek celem jego uzupełnienia albo
- 3) nie wyraża zgody na powołanie kandydata na stanowisko urzędnika łącznikowego zwracając się do zarządu spółki o wyznaczenie innego kandydata.

2. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1 oznacza również akceptację projektu umowy o pracę, o którym mowa w § 3 ust. 4 pkt 2, oraz proponowanego schematu struktury organizacyjnej spółki, o którym mowa w § 3 ust. 5.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) zarząd spółki uzupełnia wniosek w zakresie wskazanym przez ministra, oraz nie później niż w ciągu 5 dni od dnia otrzymania zwróconego wniosku, ponownie składa uzupełniony wniosek;
- 2) do rozpatrzenia uzupełnionego wniosku stosuje się ust. 1 pkt 1 albo 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, minister informuje zarząd spółki oraz Dyrektora RCB o przyczynach niewyrażenia zgody na powołanie kandydata na stanowisko urzędnika łącznikowego.

5. Zarząd spółki nie może ponownie zgłosić kandydata na powołanie którego nie uzyskał zgody.

6. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do rozpatrywania wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 3, przez Dyrektora RCB.

§ 5. 1. Po uzyskaniu zgody ministra oraz Dyrektora RCB, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, Zarząd spółki powołuje urzędnika łącznikowego w drodze uchwały.

2. Zarząd spółki, niezwłocznie po powołaniu urzędnika łącznikowego przekazuje ministrowi oraz Dyrektorowi RCB:

- 1) kopię tej uchwały, o której mowa w ust. 1;

- 2) kopię umowy o pracę zawartej z urzędnikiem łącznikowym;
- 3) kopię zakresu obowiązków urzędnika łącznikowego.

§ 6. 1. Urzędnika łącznikowego odwołuje zarząd spółki, w drodze uchwały, po uzyskaniu zgody ministra oraz Dyrektora RCB.

2. Zarząd spółki sporządza dwa egzemplarze wniosku o wyrażenie zgody na odwołanie urzędnika łącznikowego i przesyła je, po jednym egzemplarzu, odpowiednio do ministra oraz do Dyrektora RCB.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko urzędnika łącznikowego;
- 2) wskazanie daty powołania urzędnika łącznikowego;
- 3) kopie zgód wydanych zgodnie z § 4 ust. 1, dotyczących odwoływanego urzędnika łącznikowego;
- 4) uzasadnienie wniosku, obejmujące w szczególności wskazanie przyczyn odwołania urzędnika łącznikowego;

4. W przypadku złożenia wniosku o odwołanie urzędnika łącznikowego, zarząd spółki jest zobowiązany złożyć jednocześnie wniosek, o którym mowa w § 3 ust. 3, dotyczący powołanie kolejnego urzędnika łącznikowego, z wyjątkiem sytuacji, w której odwołanie urzędnika łącznikowego jest związane ze zniesieniem obowiązku utrzymywania takiego stanowiska w spółce.

§ 7. 1. Minister, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w § 6 ust. 2:

- 1) wyraża zgodę na odwołanie urzędnika łącznikowego albo
- 2) nie wyraża zgody na odwołanie urzędnika łącznikowego, przedstawiając zarządowi spółki pisemne uzasadnienie swojego stanowiska w tej sprawie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do rozpatrywania wniosku, o którym mowa w § 6 ust. 2, przez Dyrektora RCB.

§ 8. W przypadku zmiany danych, o których mowa w § 3 ust. 4 pkt. 1 lit. a, b, d lub f, urzędnik łącznikowy niezwłocznie informuje o zmianie zarząd spółki, ministra oraz Dyrektora

RCB.

§ 9. 1. Urzędnik łącznikowy monitoruje działalność spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy.

2. W zakresie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik łącznikowy współpracuje organami spółki, z ministrem oraz z Dyrektorem RCB.

§ 10. 1. Urzędnik łącznikowy jest zawiadamiany pisemnie przez organ spółki o terminie, miejscu oraz porządku obrad posiedzenia tego organu w przypadku spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy, w terminie określonym w statucie, umowie spółki lub regulaminie organu spółki, jednakże nie później niż na dwa dni przed posiedzeniem. Krótszy termin zawiadomienia jest dopuszczalny wyłącznie za pisemną zgodą urzędnika łącznikowego.

2. Wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, organ spółki przekazuje materiały i dokumenty, których rozpatrzenie jest przewidziane na danym posiedzeniu.

3. Zarząd spółki udostępnia urzędnikowi łącznikowemu pisemną informację o zamiarze dokonania przez spółkę czynności, o której mowa w art. 2 ust. 1 lub 2 ustawy, wraz z kopiami dokumentów dotyczących tej czynności lub zdarzenia, nie później niż na dwa dni przed planowanym dokonaniem czynności.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, urzędnik łącznikowy może wystąpić do zarządu spółki z pisemnym wnioskiem o rozszerzenie porządku obrad najbliższego posiedzenia zarządu o punkt dotyczący spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 11. 1. Urzędnik łącznikowy występuje do organów spółki z wnioskiem o udostępnienie wszelkich dokumentów, informacji oraz wyjaśnień dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy, w formie pisemnej.

2. Jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami, urzędnik łącznikowy może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa ust. 1, w formie innej niż pisemna, w szczególności w formie ustnej lub z wykorzystaniem urządzeń służących do porozumiewania się na odległość lub poczty elektronicznej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, urzędnik łącznikowy, po wystąpieniu z żądaniem,

w terminie nie dłuższym niż 3 dni, sporządza notatkę, w której wskazuje, w szczególności:

- 1) okoliczności, o których mowa w ust. 2;
- 2) formę zgłoszonego żądania;
- 3) datę zgłoszenia żądania;
- 4) organ spółki do którego wystąpił z żądaniem;
- 5) zakres dokumentów, informacji lub wyjaśnień objętych żądaniem.

4. Kopię notatki, o której mowa w ust. 3, urzędnik łącznikowy niezwłocznie przekazuje organowi do którego wystąpił z żądaniem oraz, w przypadku w gdy żądanie zostało wystosowane do organu innego niż zarząd spółki, zarządowi spółki.

§ 12. 1. Informacje lub wyjaśnienia, przekazywane urzędnikowi łącznikowemu w związku z wnioskiem, o którym mowa w § 11 ust. 1, właściwy organ spółki, z zastrzeżeniem ust. 2, przekazuje urzędnikowi łącznikowemu w formie pisemnej.

2. Jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami lub w przypadku, o którym mowa w § 11 ust. 2, organ do którego urzędnik łącznikowy wystąpił z żądaniem, o którym mowa § 11 ust. 1, może udzielić informacji lub wyjaśnień w formie innej niż pisemna, w szczególności w formie ustnej lub z wykorzystaniem urządzeń służących do porozumiewania się na odległość lub poczty elektronicznej.

§ 13. 1. Urzędnik łącznikowy z każdej czynności związanej z wykonywaniem obowiązku, o którym mowa w § 9 ust. 1, dokonanej w formie innej niż pisemna, a w szczególności w przypadku o którym mowa w § 12 ust. 2, sporządza odpowiednio do charakteru tej czynności, notatkę, protokół lub inny dokument, w którym zawiera informację o podjętych przez siebie działaniach.

2. W przypadku, gdy dokument, o którym mowa w ust. 1, został wytworzony w związku z informacjami przekazanymi w formie innej niż pisemna, osoby, które udzieliły takiej informacji są zobowiązane do jego parafowania. W przypadku odmowy parafowania urzędnik łącznikowy zaznacza to na dokumencie wraz z podaniem daty i przyczyn tej odmowy.

3. Urzędnik łącznikowy zabezpiecza i przechowuje dokumentację dotyczącą wszystkich czynności podejmowanych przez niego w związku z realizacją zadania, o którym mowa w § 9

ust. 1, a w szczególności w formie notatek i protokołów, do których w razie potrzeby dołącza kopie odpowiednich dokumentów.

§ 14. Zarząd spółki zapewnia urzędnikowi łącznikowemu warunki organizacyjno-techniczne niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań, a w szczególności:

- 1) w zależności od potrzeb oraz ilości i znaczenia posiadanej przez spółkę infrastruktury krytycznej, może przewidzieć w strukturze organizacyjnej spółki podległą urzędnikowi łącznikowemu wydzieloną komórkę organizacyjną lub stanowisko pracy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej;
- 2) w zależności od rodzaju i charakteru dokumentacji przechowywanej przez urzędnika łącznikowego, zapewnia do dyspozycji urzędnika łącznikowego odpowiednio zabezpieczone i wyposażone pomieszczenie.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Projektowana regulacja stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 6 ust. 8 projektu ustawy ustawie z dnia 2009 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. z r. Nr , poz.). Przyjęty w dniu 17 listopada 2009 r. przez Radę Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej rządowy projekt ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych wprowadzając szczególne uprawnienia Ministra Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych zastąpi ustawę z dnia 3 czerwca 2005 r. *o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego* (Dz. U. Nr 132, poz. 1108 i Nr 267, poz. 2258) Projekt ustawy zawiera rozwiązania podobne do zasad wyrażonych w dyrektywie Rady WE 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz. Urz. UE L 345/75). Dlatego też projektowana ustawa zakłada rezygnację z instytucji obserwatora, przewidzianej w ustawie z dnia 3 czerwca 2005 r. oraz powierzenie jego obowiązków urzędnikowi łącznikowemu do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, podobnie do zasad zawartych w dyrektywie Rady WE 2008/114/WE w sprawie rozpoznania i wyznaczenia Europejskiej Infrastruktury Krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z Dyrektywą Rady WE 2008/114/WE użycie pojęcia „urzędnik łącznikowy” nie oznacza, iż miałyby to być osoba zatrudniona lub sprawująca funkcję w administracji publicznej.

2. Z uwagi na kluczową rolę pełnioną w procesie ochrony infrastruktury krytycznej będącej w posiadaniu spółek sektora paliwowo-energetycznego przez urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 projektu ustawy postanowienia zawarte w art. 6 ust. 8 projektu ustawy przewidują wydanie przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenia określającego szczegółowy tryb powoływania i

odwoływania urzędnika łącznikowego oraz sposób wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki.

3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie obserwatorów w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. *o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego* uchylonej z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w pkt. 1 uzasadnienia, przewidywało powoływanie i odwoływanie przez Ministra Skarbu Państwa obserwatorów w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Obserwatorem mógł być mianowany urzędnik służby cywilnej, który z tytułu pełnionej funkcji otrzymywał wynagrodzenie z budżetu państwa. Jednocześnie, spółki w których ustanawiany był obserwator, zobowiązane były do notyfikowania Ministrowi Skarbu Państwa informacji o określonych czynnościach prawnych, pod rygorem nieważności tych czynności. Stanowiło to daleko idącą ingerencję organów administracji państwowej w proces zarządzania spółką.

4. W przeciwieństwie do instytucji obserwatora, urzędnik łącznikowy będzie powoływany i odwoływany przez spółkę w porozumieniu z Ministrem Skarbu Państwa oraz Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Urzędnik łącznikowy będzie pracownikiem spółki monitorującym jej działalność, odpowiedzialnym za utrzymywanie kontaktów z administracją publiczną w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej. Urzędnik łącznikowy obowiązany będzie do przygotowywania niezbędnych informacji o ochronie infrastruktury krytycznej dla zarządu, rady nadzorczej spółki, dla ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, a także będzie pełnił rolę eksperta zarządu w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej. Z uwagi na to, że wykonywanie czynności przez urzędnika łącznikowego wymaga dostępu do informacji niejawnych związanych z realizacją zadań, ujętych w załączniku nr 1 (część II) do ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych zakłada się, że urzędnikiem łącznikowym może być osoba, która posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”.

5. Urzędnikiem łącznikowym do spraw ochrony infrastruktury krytycznej w spółce może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 3) posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”;
- 4) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem, doświadczeniem zawodowym oraz posiadanymi kwalifikacjami daje rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków;
- 5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

6. Rozporządzenie szczegółowo określa tryb współpracy zarządu spółki, Ministra Skarbu Państwa oraz Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w procesie powoływania i odwoływania urzędnika łącznikowego. Rozporządzenie szczegółowo określa również rodzaje niezbędnych dokumentów oraz osoby i organy odpowiedzialne za ich sporządzanie jak również terminy sporządzania i przekazywania osobom i organom dokumentów, tak aby możliwe było powołanie urzędnika łącznikowego w ustawowo określonym terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania przez spółkę powiadomienia o ujęciu w jednolitym wykazie składników jej mienia, stanowiących infrastrukturę krytyczną.

7. W celu prawidłowego wykonywania swoich obowiązków, urzędnik łącznikowy ma prawo do uczestniczenia, z głosem doradczym, w posiedzeniach zarządu spółki w sprawach związanych z funkcjonowaniem, ciągłością działania oraz integralnością infrastruktury krytycznej. Zarząd spółki zobowiązany jest do zawiadamiania urzędnika łącznikowego o terminie, miejscu oraz porządku obrad posiedzenia odnoszącego się do spraw związanych z wykonywanymi przez niego zadaniami. Zarząd spółki jest również zobowiązany do udostępniania urzędnikowi łącznikowemu pisemnej informacji o zamiarze dokonania przez spółkę czynności określonych w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy wraz z kopiami dokumentów dotyczących tej czynności lub zdarzenia, nie później niż na dwa dni przed planowanym dokonaniem czynności. W zakresie wynikającym z wykonywanych zadań, urzędnik łącznikowy ma ponadto prawo żądania od organów spółki wszelkich dokumentów, informacji oraz wyjaśnień. Jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami, urzędnik łącznikowy może wystąpić z wnioskiem w tym zakresie w formie innej niż pisemna, w szczególności w formie

ustnej lub z wykorzystaniem urządzeń służących do porozumiewania się na odległość lub poczty elektronicznej.

8. Zarząd spółki jest zobowiązany do zapewnienia urzędnikowi łącznikowemu warunków organizacyjno-technicznych niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań, a w szczególności, może przewidzieć w strukturze organizacyjnej spółki podległą urzędnikowi łącznikowemu wydzieloną komórkę organizacyjną lub stanowisko pracy do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz zapewnia do dyspozycji urzędnika łącznikowego odpowiednio zabezpieczone i wyposażone pomieszczenie.

9. Z uwagi na to, że urzędnik łącznikowy jako pracownik spółki będzie pełnił przede wszystkim rolę eksperta i doradcy spółki, projekt nie przewiduje finansowania zadań wykonywanych przez urzędnika łącznikowego z budżetu państwa.

10. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na niektóre spółki kapitałowe lub grupy kapitałowe, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dn. 29 września 1994 r. o rachunkowości, w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej i paliw gazowych, których mienie zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b. ust. 7 pkt. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 ze zm.). Spółki takie zobowiązane będą do powołania, w trybie określonym w projektowanej ustawie oraz w rozporządzeniu, urzędnika łącznikowego do spraw ochrony infrastruktury krytycznej. Projektowana regulacja będzie miała również wpływ na Ministra Skarbu Państwa oraz Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, jako organy współuczestniczące w procesie powoływania i odwoływania urzędnika łącznikowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie podmiotowej Ministerstwa Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169 poz.1414 ze zm.). Ponadto projekt zostanie przesłany reprezentatywnym organizacjom zrzeszającym przedsiębiorców.

3. Zakres skutków regulacji

Projekt rozporządzenia ma znaczenie z punktu widzenia zapewnienia prawidłowości funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej, w szczególności w kontekście już dokonanej i trwającej prywatyzacji spółek sektora energetycznego i infrastruktury.

4. Skutki wprowadzenia proponowanej regulacji

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje skutków związanych z dochodami i wydatkami budżetu.

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy, może

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia może pośrednio wpłynąć na poprawę konkurencyjności gospodarki, gdyż wprowadzenie transparentnego instrumentu ingerencji publiczno-prawnej w niektóre decyzje i działania spółek kapitałowych z udziałem Skarbu Państwa zwiększy jego przewidywalność i przejrzystość również dla potencjalnych inwestorów.

Dodatkowo, należy zauważyć, iż mając na względzie ograniczony zasięg podmiotowy i przedmiotowy oddziaływania oraz cel regulacji, wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie powinno być uznane za nieadekwatne i ograniczające swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.